

Диспозитив

Член 7, параграф 1, буква в) от Директива 2003/86/ЕО на Съвета от 22 септември 2003 година относно правото на събиране на семейството трябва да се тълкува в смисъл, че разрешава на компетентните органи на държава членка да откажат да уважат заявление за събиране на семейството, като основат решението си на прогнозна оценка — отчитаща промените в доходите на кандидата за събиране на семейството през последните шест месеца преди датата на заявлението — на вероятността през годината след подаването на това заявление кандидатът да запази стабилните, регулярни и достатъчни финансови ресурси, с които трябва да разполага, за да издържа себе си и членовете на своето семейство, без да прибегва до системата за социално подпомагане на тази държава членка.

(¹) ОВ С 46, 9.2.2015 г.

Решение на Съда (голям състав) от 12 април 2016 г. (преюдициално запитване от Østre Landsret — Дания) — Caner Genc/Integrationsministeriet

(Дело C-561/14) (¹)

(Преюдициално запитване — Споразумение за асоцииране ЕИО — Турция — Решение № 1/80 — Член 13 — Клауза „standstill“ — Събиране на семейството — Национална правна уредба, предвиждаща нови, по-строги условия за събиране на семейството за икономически неактивни членове на семейството на икономически активни турски граждани, пребиваващи и имащи право на пребиваване в разглежданата държава членка — Условие да е налице връзка, достатъчна за успешна интеграция)

(2016/C 211/20)

Език на производството: датски

Запитваща юрисдикция

Østre Landsret

Страни в главното производство

Жалбоподател: Caner Genc

Ответник: Integrationsministeriet

Диспозитив

Национална мярка като разглежданата в главното производство — според която в хипотезата на турски работник, законно пребиваващ в съответната държава членка, и неговото ненавършило пълнолетие дете условие за събиране на семейството е детето да има или да може да установи достатъчна връзка с тази държава членка, за да се интегрира успешно, ако то и другият му родител пребивават в държавата по произход или друга държава и молбата за събиране на семейството е подадена след изтичане на двугодишния срок, считано от датата, на която родителят, пребиваващ в съответната държава членка, е получил разрешение за постоянно пребиваване или разрешение за пребиваване, което може да се трансформира в постоянно — представлява „ново ограничение“ по смисъла на член 13 от Решение № 1/80 на Съвета по асоцииране от 19 септември 1980 година относно развитието на асоциирането, приложено към Споразумението за асоцииране между Европейската икономическа общност и Турция, подписано на 12 септември 1963 г. в Анкара от Република Турция, от една страна, както и от държавите — членки на ЕИО, и Общността, от друга страна, и сключено, одобрено и утвърдено от илето на Общността с Решение 64/732/ЕИО на Съвета от 23 декември 1963 г.

Това ограничение не може да бъде обосновано.

(¹) ОВ С 65, 23.2.2015 г.